

»sultecirkulæret«, og i begge tilfælde sker disse nedskæringer med klar henvisning til »sultecirkulæret«s fremkomst. Og disse tilfælde er blot *eksempler*.

Den daværende socialminister har endvidere fremhævet

»... at en sag om hjælp efter § 37 ifølge bistandslovens § 41 senest efter 3 måneder skal tages op til nyvurdering ... (med) ... bedømmelse af hjælpens størrelse, herunder dels om der er grundlag for at regulere den løbende kontanthjælp, og dels om der er grundlag for at yde andre former for bistand end løbende økonomisk hjælp, herunder rådgivning om afvikling eller nedbringelse af faste udgifter, som pågældende ikke kan forventes at blive i stand til at afholde i fremtiden ... Det må forudsættes, at kommunen i den forbindelse vurderer dens unges mulighed for at klare sig med den udmålte hjælp.« (Svar på spørgsmål til skriftlig besvarelse nr. 1023 og 1080, se Folketingstidende 1981-82 (2. samling), folketingets forhandlinger sp. 9723 og 9806).

Det kan altså godt være, at kommunen umiddelbart yder en hjælp, som den unge ikke kan klare sig for. Men senest efter tre måneder må kommunen tage stilling til, om den unge kan klare sig for hjælpen – og en sådan stillingtagen kan altså føre til et råd om at nedbringe eller afvikle faste udgifter, som den unge næppe kan klare fremover. Det er faktisk et råd af den type, som den unge ikke kan afslå, og så behøver kommunen jo heller ikke at regulere hjælpen opad.

Og sådan vil det komme til at gå. Og på den måde vil de unge blive tvunget ud i socialt bedrageri.

»Sultecirkulæret«s udformning er ligefrem en indirekte opfordring til det:

a) Det fremgår klart af »sultecirkulæret« – og af de gældende SU-satser – at der er flere kroner i at være udeboende end hjemmeboende. Derfor bør det ikke overraske, hvis der er en række unge, der finder ud af at skaffe sig en proforma-adresse hos familie eller bekendte for at få hjælp som udeboende.

b) Det fremgår også klart af »sultecirkulæret«, at man kan undgå at få hjælp efter cirkulæret, hvis »... den unge i løbet af kort tid kan påregne at få lønnet beskæftigelse.«

Derfor bør det heller ikke overraske, hvis der er en række unge arbejdsløse, der på skrømt retter henvendelse til en arbejdsgiver for at få tilbudt arbejde »på papiret« til brug som dokumentation over for socialforvaltningen.

Kommunernes praksis vil naturligvis blive uhyre uensartet – som altid, når det gælder bistandsloven. Men det er givet, at der vil blive mange unge, som enten får udbetalt de 1.033 kr. eller de 1.700 kr., ligesom der vil blive unge, som slet ikke får nogen hjælp, fordi det vurderes, at de har afslået et arbejdstilbud, som de ikke har nogen rimelig grund til at afvise.

Det bør ikke overraske, hvis en række unge slår sig sammen og besætter en ejendom eller lignende for overhovedet at kunne klare huslejen, eller hvis en række unge slår sig sammen og organiserer noget mad – uden betaling.

Og det bør allermindst overraske tidligere socialminister Bent Rold Andersen, som med cirkulæreskrivelsen selv har givet anledning til det.

Derudover har »sultecirkulæret« endnu en væsentlig konsekvens. De, der rammes af cirkulæret, vil naturligvis søge at skaffe sig et arbejde – og det er naturligvis nærliggende, at de unge vil søge at skaffe sig et sådant arbejde *under* overenskomst-mæssig løn og *uden* afgørende vægt på de øvrige rettigheder, som lønarbejderne har tilkæmpet sig, og som bl.a. kommer til udtryk i de kollektive overenskomster. Naturligvis ikke fordi de unge ønsker at undergrave fagbevægelsens styrkepositioner. Men fordi den tidligere socialdemokratiske socialminister har tvunget dem til det.

Konkluderende om cirkulæreskrivelsens indhold

»Sultecirkulæret« rammer i hvert fald alle unge, som er fyldt 18 år, som aldrig har været i beskæftigelse, og som ikke har påbegyndt en uddannelse ud over folkeskolen.

Hvor lang tid de unge skal være på »sultecirkulæret«, er aldeles uklart. For de mange, der hverken kan komme i gang med uddannelse eller beskæftigelse, er cirkulæreskrivelsen i princippet uden tidsbegrænsning.

Som vejledende formodning skal de unge leve af henholdsvis ca. 1.000 kr. for hjemmeboende og ca. 1.700 kr. for udeboende om måneden. Det kan naturligvis ikke lade sig gøre.

»Sultecirkulæret« vil presse mange unge ud i socialt bedrageri og skabe endnu flere sociale problemer.

Dertil kommer, at cirkulæreskrivelsen rent juridisk er noget makværk – fuld som den er af uklarheder og stramninger i forhold til gældende lovgivning, stramninger, som delvis er aldeles uden lovgrundlag.